

Όνομα:

Ημερομηνία: 16-02-2021

Κάποτε (υπάρχω) κάτι νότες, τυπωμένες σε (έναν/ένα) πεντάγραμμο, ενός (βιβλίο), που σχημάτιζαν (μία/η) μελωδία για παιδιά.

Η μελωδία αυτή, ήταν ιδιαίτερα αγαπητή, γι' αυτό και υπήρχε σε πάρα πολλά βιβλία. Και (είμαι) η εξής: Ντο ντο σολ σολ λα λα σολ, φα φα μι μι ρε ντο

Όμως, στο συγκεκριμένο βιβλίο, οι νότες του (συγκεκριμένος) τραγουδιού ήταν πολύ (ανυπόμονος) (Περιμένω) πώς και πώς το παιδάκι που θα τις (αγοράζω)

- Δε (γίνομαι) να (σχηματίζω) αυτή την υπέροχη μελωδία, (λέω) και να μη μας έχουν (αγοράζω) ακόμα.
- Και έχουμε και πόσα άλλα από τα αγαπημένα των (παιδι) τραγούδια. Πότε θα (αποκτώ) αφεντικό;

Αυτά και άλλα παρόμοια έλεγαν οι νότες και περίμεναν, περίμεναν με αν υπομονησία. Μέχρι που μία μέρα, (μπαίνω) στο μαγαζί ένα παιδάκι μαζί με τη μαμά του.

- Μαμά, αυτό είναι το βιβλίο. Μου το (δείχνω) η δασκάλα, είπε και έδειξε το βιβλίο.
- Ναι, αυτό είναι ... Πάρ' το τότε και καλή (μουσικός) σταδιοδρομία.

Ο μικρός πήρε το βιβλίο, και οι νότες ήταν μες στη χαρά που από νότες στο χαρτί, θα (γίνομαι) μουσική. (Πηγαίνω) στο μάθημα της μουσικής και (ξεκινώ) με τη γνωστή μελωδία με τις ανυπόμονες νότες. Η δασκάλα πς (παίζω) στο πιάνο.

Του έδειξε πώς να τις παίξει ο ίδιος και πώς να (μελετώ) στο σπίτι του. Όταν ήρθε η σειρά του μικρού, έπαιζε τόσο αργά και με τόσα (λάθος) που ήταν σαν να (εκτελώ) άλλο κομμάτι.

Μεταφέρω τα ρήματα σε όλους τους χρόνους:

ΕΝΕΣΤ	ΠΑΡΑΤ	ΑΟΡΙΣΤ	ΜΕΛΛ. ΣΠΓΜ	ΜΕΛΛ. ΕΞ	ΠΑΡΑΚ	ΥΠΕΡΣ	ΣΥΝΤ. ΜΕΛΛ
καθαρίζω							
Καθαρίζομαι							